

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4903

гр. София, 13.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

като разгледа дело номер **8288** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е жалба на С. А. В., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от упълномощения представител- адвокат В. П. от САК, против Експертно решение № 247 от 26.05.2023г. на НЕЛК.

По делото е постановено Решение № 2409 от 11.04.2024г., с което жалбата е уважена. С крайния съдебен акт съдът не се е произнесъл по въпроса за разноските.

На 25.04.2024г. / с вх.№ 16331/ по делото постъпва искане от С. А. В., чрез пълномощника- адвокат В. П. от АК-София за „допълнение“ на съдебното решение в частта за разноските, които се претендират в общ размер на 3010 лева, от които 10 лева платена държавна такса, 1200 лева депозит за възнаграждение на вещо лице и 1800 лева платено адвокатско възнаграждение.

Препис от искането е изпратено на насрещната страна за упражняване правото на писмен отговор, съгласно нормата на чл.248, ал.2 от ГПК, субсидиарно приложима и в настоящия процес.

В срока за писмен отговор, насрещната страна -НЕЛК депозира такъв на 30.04.2024г., с който оспорва искането и моли да бъде отхвърлено. Позовава се на Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, съгласно която е предвидено в производство по Закона за здравето сумата от 500 лева за минимално адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ- ГРАД, второ отделение, 53 състав, за

да се произнесе, съобрази следното:

Претенцията за ДОПЪЛВАНЕ на решението в частта за разноските по делото изхожда от активно легитимирано лице- страна по делото, което има правен интерес от такова искане, с оглед изхода от спора- уважаване на жалбата, респективно отмяна на процесния административен акт.

Искането е направено в преклузивния срок, а именно в срока за обжалване на решението, доколкото съобщението до тази страна е връчено на 17.04.2024г., а искането е направено в преклузивния 14-дневен срок за оспорване на крайния акт, а както вече бе посочено, с решението си съдът не се е произнесъл по претенциите за разноски.

Доказателства за направените по вид разноски, съответно за техния размер са представени в хода на съдебното производство своевременно, а акцесорната претенция за тяхното присъждане също е направена до приключване на устните състезания.

В открито заседание, видно от съдържанието на съдебния протокол представителят на ответната страна е направил възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, което е поддържано и в отговора на подаденото искане. По принцип, възражението за прекомерност, с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК, е приложим институт и в настоящото съдебно производство, съгласно препращащата норма на чл.144 от АПК. Според утвърдената съдебна практика, това възражение може да се направи най-късно до приключване устните състезания, т.е. последното открито заседание по делото, в случаите, когато спорът следва да бъде решен с акт по същество и делото е обявено за решаване.

При този изход на спора, претендираните от жалбоподателя разноски действително следва да му се присъдят, на основание чл.143, ал.1 от АПК. В това число, платената държавна такса от 10 лева, сумата от 1200 лева внесена като депозит за вещо лице по първоначалната съдебно-медицинска експертиза, а също така и сумата от 1800 лева, платено възнаграждение за един адвокат /л.269/. По същество, своевременно направеното от ответника възражение, с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК, е неоснователно. Фактът, че в Наредбата за минималните адв.възнаграждения е предвиден размер на хонорара в производствата по Закона за здравето, не означава, че във всички случаи сумата следва да съответства на посоченото в наредбата. Понастоящем, делото се отличава с фактическа сложност и обем на материалите. Проведени са три открити съдебни заседания, а на всички е присъствал и пълномощникът на жалбоподателя- адвокат В. П.. Същият е изготвил първоначалната жалба до съда, а така също и редица молби и писмени становища по делото, вкл. писмени бележки по съществуването на спора. Изслушани са две съдебни експертизи /първоначална и повторна тройна СМЕ/ и са събрани голям обем от писмени доказателства. При тези констатации, съдът намира, че заплатеното от страната и претендирано като разноски по делото възнаграждение не е прекомерно и следва да се присъди изцяло.

По изложените съображения, искането за допълване на съдебното решение в частта за разноските е процесуално ДОПУСТИМО и ОСНОВАТЕЛНО, поради което следва да бъде уважено.

Ето защо и на основание чл.248, ал.3, вр. с ал.1 от ГПК и чл.144 от АПК, АССТ, Второ отделение, 53 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Решение № 2409 от 11.04.2024г. по адм. дело № 8288 от 2023г. по описа на АССТ, в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, да заплати на С. А. В., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 3010 /три хиляди и десет/ лева, съставляваща общ размер на направените по делото разноси пред АССТ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва от страните, с частна жалба, в 14-дневен срок от съобщението, пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: